

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr
19/1984-85 med anledning av ltm Roger
Janssons m.fl. hemställningsmotion till
landskapsstyrelsen om åtgärder för att i
praktiken möjliggöra förvaring av utländska
båtar på åländska småbåtsvarv.

Landstinget har den 25 mars 1985 inbegärt lagutskottets yttrande över motionen. Utskottet, som i ärendet hört tullskatteinspektören Lennart Ekström och varvsägaren Tor Strandberg, får härmed vördsamt anföra följande.

I motionen efterlyses ett enklare förfarande då det gäller förvaring av utländska nöjesfarkoster på åländska småbåtsvarv. En utökad vinterförvaring av dylika båtar på åländska varv kunde enligt motionärerna innebära ökad sysselsättning för de åländska varven.

Enligt bestämmelser i tullskattelagen (FFS 575/78, ä. 830/83) är varor som temporärt införs till tullområde tullfria bl.a. då fråga är om varor som utan vederlag importerats för reparation, tillverkning eller annan behandling i landet. Sådan tullfrihet kan beviljas endast om den inte medför olägenhet för den inhemska produktionen. Bestämmelsen är således av allmän karaktär och tillämpas även exempelvis på halvfabrikat som importeras för vidare förädling eller bearbetning i landet och därefter re-exporteras. Enligt 23 § tullskatteförordningen (FFS 576/78) skall varuhavaren yrka på tullfrihet i samband med att varan anmäls för tullklarering. Enligt nämnda bestämmelse äger tullmyndigheten rätt att för varan utkräva säkerhet, då skäl därtill anses föreligga. Enligt tullverkets interna bestämmelser krävs vid temporär införsel av nöjesfarkoster att säkerhet i form av bankgaranti från inhemsk bank ställs till ett belopp motsvarande 20 procent av båtens tullvärde. Med tullvärde anses båtens gängse värde. Bedömningen i det enskilda fallet ankommer på den lokala tullmyndigheten.

Enligt vad utskottet erfarit förekommer i viss mån vinterförvaring av utländska, främst svenska nöjesfarkoster på åländska småbåtsvarv. Antalet båtar är dock inte särskilt stort och uppskattas till mellan 20 och 30 per år. Som ovan framgått är en förutsättning för att båtarna tullfritt skall kunna införas till landet och efter förvaringen återföras att någon form av reparation eller annan behandling utförs på båtarna. Som sådan reparation räknas även sedvanliga översyns- och utrustningsarbeten. De åländska varven har i regel varit informerade om de formaliteter som för närvarande skall iakttas i samband med dylik verksamhet och har även bistått båtägarna i detta avseende. Har båtarna förvarats

i landskapet för reparation endast under en kortare tid (1-2 månader) och är båten registrerad i en segelförening, krävs inte ovan avsedd säkerhet. Nöjesbåtar som året om förvaras på Åland, exempelvis av utlänningar som äger fritidsbostad här, har i regel importerats i härför gällande ordning och berörs därför inte av motionärernas förslag.

Utskottet konstaterar att de åländska småbåtsvarven har kapacitet för att vinterförvara ett utökat antal utländska nöjesfarkoster. En dylik verksamhet kan ha gynnsam inverkan på varvens utvecklingsmöjligheter. De bestämmelser som reglerar verksamheten tillhör i första hand tullagstiftningens område, varför lagstiftnings- och förvaltningsbehörigheten tillkommer rikets myndigheter. I den mån bestämmelserna behöver ändras, erfordras sålunda kontakter till riksmyndigheterna. I detta sammanhang kunde utredas om inte säkerhet i form av bankgaranti från båtägarens hemland ställd till erforderligt belopp i finska mark kunde accepteras. Detta skulle förmodligen underlätta förfarandet ur både båtägarens och varvets synvinkel. Enligt vad utskottet erfarit finns aktuella planer att åstadkomma nya bestämmelser om ställande av säkerhet, vilka eventuellt kan komma att beakta denna möjlighet. Det kan därför enligt utskottet finnas skäl för landskapsstyrelsen att bevaka utvecklingen och vid behov uppmärksamgöra riksmyndigheterna på frågan. I motionen åsyftade ändamål kan även främjas på åtgärd av berörda organisationer, såsom exempelvis handelskamrarna, genom information och rådgivning.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget med förkastande av hemställningsmotion nr 32/1984-85 bringar betänkandets motivering till landskapsstyrelsens kännedom.

Mariehamn den 25 april 1985.

På lagutskottets vägnar:

Sune Eriksson
ordförande

Lars Ingmar Johansson
sekreterare.

Närvarande vid utskottets avgörande behandling: ordf. Sune Eriksson, v.ordf. Curt Carlsson, ledamoten Börje Eriksson och ersättaren Berg.